

[Søren P. Larsen.]

frem. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den haarde Nødvendighed har sagt til den højtærede Minister: det er vist bedre at gaa til Rigsdagen og faa dette Forhold klaret, end hvis jeg skal komme med mægtige Overskridelser, Overskridelser, der gaar op til 3 Gange det Beløb, som vi regnede med i Fjor. Det er jo nemlig Forholdet, naar vi her i disse Dage staar overfor Drøftelsen af Seminariereformen, at denne bliver 3 Gange saa dyr i Starten, som Rigsdagen regnede med i Fjor. Det er de økonomiske Grunde, der har tvunget den højtærede Minister frem, og det er de økonomiske Grunde, der danner Baggrunden baade for Kravet om Centralisering og for Kravet om en mere pædagogisk Udnyttelse af Seminariereformen fra i Fjor.

Der har nu været fremført mange Grunde fra Regeringspartiernes Side, og den højtærede Minister, tror jeg det var, sagde, at Oppositionspartiernes Tale om Besparelser var altsaa det rene Mundsvær. Ja, saadan kan man jo se paa det, men jeg kan dog forsikre, at hvis den højtærede Undervisningsminister paa Baggrund af Opgørelsen af 20. Januar 1930, 350 000 Kr. til Reformens Igangsættelse, var kommet her og havde sagt: vi kan spare 100 000 Kr., saa vilde den højtærede Undervisningsminister ikke have faaet Dadel fra dem, der skulde føre Ordet her. Men det er jo slet ikke Forholdet; Forholdet er det, at det ikke er de 350 000 Kr., man nu arbejder med, men det er 1 Mill. Kr., der er Tale om, og overfor denne Millionudgift er det altsaa, at Centraliseringen af Seminarievæsenet kun byder paa en saa ringe Forskel som de 150 000 Kr., der er Tale om, samt den aarlige Besparelse, der foreløbig kun findes paa Papiret, og vi ved jo, at offentlige Institutioner har en vis Tilbøjelighed til at svulme op, naar først de er kommet i Gang.

Jeg vil bede den højtærede Minister udtale sig om et Forhold, som jeg er blevet opmærksom paa ved en Artikel, der staar i en Række konservative Blade i Dag, og som jeg er tilbøjelig til at tro maa være udsendt fra et Hovedkontor, som forsyner den konservative Presse med Stof. Det fremgaar af denne Artikel, at man intet mindre end beskylder den højtærede Undervisningsminister for, at der skal være udsendt en Henstilling til Seminarierne, da de skulde svare paa den første Opgørelse, den Opgørelse, der dannede Grundlaget for Besvarelsen af 20. Januar, om at gøre det op saa billigt som muligt. Der bruges ikke netop de Ord, men jeg tror, hvis den højt-

ærede Minister faar Artiklen at se, vil han give mig Ret i, at det maa da være Tanken med den. Og derefter, da Reformen var gennemført, kommer der, paastaar man i denne Artikel, en ny Henvendelse: at nu skulde Statsseminarierne bare skrive op alt, hvad de kunde finde paa.

Det er, som sagt, ikke præcis de Ord, der staar i Artiklen, men det er Tankegangen, og jeg tror, det vil være rigtigst, at den højtærede Minister giver en Redegørelse for dette Forhold, og da der jo bliver nedsat Udvalg om Lovforslaget, kan vi maaske ogsaa der faa Lejlighed til at se paa det. Jeg nævner det, for det har ikke før været fremme i Forhandlingen, og jeg ser det i en Række konservative Blade, i Dag, bl. a. „Fyns Stiftstidende“.

Jeg beklager, at jeg ikke er Lyriker saaledes som adskillige Talere, der har været heroppe. Vi har nu hørt om Hellig Anders Høj ved Slagelse, og vi har hørt, hvorledes den højtærede Undervisningsminister i sine unge Dage gik Fodture i Skovene omkring København, ogsaa i Nærheden af Jonstrup. Hvis jeg maa give den højtærede Undervisningsminister et lille Raad, skal det være det, at den højtærede Undervisningsminister aldrig mere skal gaa til Hellig Anders Høj. Vi læser saa tidt om, hvordan vore store Mænd, naar de kommer lidt op i Aarene og de graa Haar dækker Issen, søger tilbage til de Steder, hvor de gik i deres Ungdoms og Barndoms Dage, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister: Tag en Tur ud i Skoven i Omegnen af Jonstrup og læg disse Centraliseringsplaner paa Hylden. Jeg vil bede den højtærede Minister glæde sig over den idylliske Beliggenhed, som Jonstrup Seminarium og de andre Statsseminarier har, og kom saa tilbage og lad det Forslag falde, som her er stillet om Centralisering og Omlægning af vort Statsseminarievæsen!

Vesterager: Overfor den højtærede Undervisningsminister vil jeg gerne straks gøre et Par Bemærkninger. Den højtærede Minister talte om en fjendtlig Tone i de Udtalelser, der er fremsat overfor Lovforslaget. Jeg vil sige, at der er i og for sig ikke Tale om hverken nogen fjendtlig eller venlig Holdning. Jeg har kun fremsat de Anskuelser, som jeg og mit Parti har overfor den foreliggende Situation. Jeg har heller ikke talt ud fra særlige lokale Interesser, det har jeg ladet andre om; jeg har holdt mig til det ganske almindelige, til det, der nu en Gang ligger i Lovforslaget, og da jeg heller ikke er særlig lyrisk begavet, har jeg ikke